

Til nr. 6

Ændringsforslaget bevarer væsentlige retssikkerhedsgarantier for borgerne. Det er forslagsstillernes opfattelse, at borgernes mulighed for at klage bør bibeholdes over for amtsrådet. Dette vil også give amtsrådene mulighed for at fastholde de godkendte region- og recipientkvalitetsplaner, som amtsrådene skal efterleve.

Til nr. 7

For visse enligt beliggende ejendomme på landet kan et krav om kloakering indebære betydelige udgifter for grundejeren. Valget kan her stå mellem afledning af spildevand til samletanke og nedsvivningsanlæg på den ene side eller til tilslutning til kloakanlæg på den anden side. I disse særlige tilfælde må der gives grundejeren adgang til at afprøve kommunalbestyrelsens beslutning om kloakering ved anke.

Bestemmelserne må udformes således, at det tilsikres, at kommunens adgang til at planlægge og gennemføre spildevandsanlæg ikke unødigt forsinkes af ankeadgangen.

Til nr. 8 og 9

Ændringsforslagene er en konsekvens af ændringsforslag nr. 6.

Til nr. 10

Ændringsforslaget medfører, at miljøministeren ikke kan fastsætte bindende regler om kommunernes beslutninger om fordeling af udgifter til spildevandsanlæg.

Til nr. 11

Lovens hovedregel er, at kommunalbestyrelsen fører tilsyn med alle virksomheder i kommunen. I enkelte situationer kan det imidlertid være hensigtsmæssigt for en kommune at overlade tilsynet med en virksomhed til amtsrådet, f.eks. hvor kommunen ikke selv har den nødvendige ekspertise til at føre tilsyn med en kompliceret virksomhed, og hvor amtsrådet som godkendelsesmyndighed og ansvarlig for vandkvaliteten alligevel skal sætte sig ind i virksomhedens forhold.

Ændringsforslaget åbner derfor mulighed for, at kommunen træffer en aftale med amtsrådet om overførelse af tilsynet, hvilket

har den virkning, at amtsrådet også overtager ansvaret for indgreb efter § 44.

Med hjemmel i stk. 2 kan miljøministeren bl.a. bestemme, at den berørte virksomhed bør høres, at indgåede aftaler bør gøres offentligt bekendt ved annoncering, og at miljøstyrelsen bør underrettes.

Flertallet forudsætter, at forenklingen ikke må medføre forøgede administrative omkostninger.

Til nr. 12

Ændringsforslaget er en konsekvens af ændringsforslaget under nr. 11.

Til nr. 14

Ved behandlingen af miljøsager er de offentlige myndigheder sikret adgang til alle nødvendige oplysninger i kraft af lovens § 52. En del af disse oplysninger kan være fabrikshemmeligheder. Af hensyn til klagesystemets funktion må klageberettigede have adgang til den del af oplysningerne, der vedrører udledning til omgivelserne, herunder navne på stoffer m.v.

Til nr. 15

Det er vigtigt, at beslutningsgrundlaget belyser fordele og ulemper – og adressaten bør så vidt muligt bidrage hertil.

Til nr. 16

Ændringsforslaget er en konsekvens af ændringsforslag nr. 6.

Til nr. 17

Ifølge miljøministerens forslag til ændring af § 72, stk. 4, lempes betingelserne for, at miljøstyrelsen kan meddele dispensation til påbegyndelse af et bygge- eller anlægsarbejde, før styrelsens afgørelse foreligger.

Dispensationsmuligheden er i forvejen forkert og uhensigtsmæssig, og der er ikke grund til at lempe betingelserne for dispensationer.

Så snart en virksomhed er gået i gang med et byggeri, er der investeret så mange penge i sagen, at miljøstyrelsen vil være presset, når den træffer sin afgørelse – ganske uanset bestemmelsen om »eget ansvar« § 72, stk. 6.